

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžr/95/2014
Identifikačné číslo spisu: 2013200123
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2015
Meno a priezvisko: CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:2013200123.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: K. L., bytom Q. X, P., zastúpeného JUDr. Petrom Tóthom, advokátom so sídlom Bartoškova 7, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Trnava, (predtým Správa katastra Trnava), so sídlom Vájanského 2, Trnava, za účasti: L. M. FINANC, s.r.o., so sídlom Tehelná 8, Trnava, IČO: 36 250 244, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 1055/09-04 zo dňa 04. decembra 2012, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/9/2013-73 zo dňa 01. júla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/9/2013-73 zo dňa 1. júla 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu č. V 1055/09-04 zo dňa 04. decembra 2012, ktorým tento podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podaný dňa 24. marca 2009 na podklade kúpnej zmluvy zo dňa 23. marca 2009, keď svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny úkon obsiahnutý v kúpnej zmluve podlieha schváleniu súdom v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a k tomuto schváleniu právneho úkonu zo strany súdu nedošlo, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 27C/153/2010-225 zo dňa 16. februára 2012, ktorý

nadobudol právoplatnosť dňa 15. marca 2012.

Krajský súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky ustanovené v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona pre povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Ďalšie námietky navrhovateľa smerujúce k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia odporcu súd prvého stupňa považoval taktiež za nedôvodné, nakoľko preskúmané rozhodnutie správneho orgánu má zákonom ustanovené náležitosti, je dostatočným spôsobom odôvodnené a je z neho jasné, z akých skutkových konkrétnych podkladov sa vychádzalo pri vydaní rozhodnutia, a čo bolo dôvodom zamietnutia návrhu o povolenie vkladu.

Konštatoval, že povinnosťou odporcu bolo prihliadnuť na všetky skutkové a právne skutočnosti, majúce vplyv na posúdenie platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 23. marca 2009, týkajúcej sa nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území Y., vedených na LV č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX, ktorou mal tieto nadobudnúť navrhovateľ od spoločnosti L. M. FINANC, s.r.o., za konateľa ktorej konal ako opatrovník Y. S.. Ďalej uviedol, že odporca správne vyhodnotil, že takýto úkon je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu absencie schválenia tohto úkonu súdom. Následne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17. januára 2012, ktorým súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23. marca 2009, ktorý je v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 27C/153/2010-225 zo dňa 16. februára 2012 o neschválení úkonu opatrovníka, záväzným nielen pre navrhovateľa, ale aj pre ďalšie subjekty. Dodal, že takýto nedostatok nebolo možné konvalidovať, a preto za tohto stavu nebolo dôvodné sa zaoberať tým, v akom štádiu je konanie prebiehajúce na Prezídiu Policajného zboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite vo veci trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v súvislosti s predloženou kúpnu zmluvou.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože bol v konaní neúspešný. Rovnako tak nepriznal náhradu trov konania ani účastníkovi konania - spoločnosti L. M. FINANC, s.r.o., nakoľko v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. a ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemožno priznať zúčastnenej osobe náhradu trov konania, nakoľko táto prináleží len žalobcovi, pokiaľ tento bol procesne úspešný v konaní.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok vo výške 35 € krajský súd rozhodol podľa § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky 10 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/9/2013-73 zo dňa 01. júla 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V podanom odvolaní odporcovi vyčítal, že preskúmané rozhodnutie vydal pred skončením konania o predbežnej otázke, keď podľa navrhovateľa mal počkať do skončenia konania o schválení právneho úkonu vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18C/21/2012, ako aj do skončenia konania vedeného Prezídiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite pod sp. zn. Kv 22/10 vo veci trestného stíhania pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 4 písm. a/ Trestného zákona. S ohľadom na uvedené namietal, že napadnuté rozhodnutie odporcu je v tejto časti nepreskúmateľné. Mal za to, že pokiaľ došlo k právoplatnému prerušeniu konania pri uvedení jeho dôvodov, v takom prípade musí správny orgán vydať rozhodnutie o pokračovaní v konaní alebo aspoň hodnoverne zdôvodniť opomenutie dôvodov svojho rozhodnutia a vydanie konečného rozhodnutia. Ďalej namietal, že rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad je z tohto dôvodu nezákonné a neodôvodnené. Dodal, že ako účastník konania má v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva zákonný nárok na to, aby štátny orgán presne, jasne a zrozumiteľne špecifikoval dôvody svojho rozhodnutia tak, aby jeho obsah bol z tohto pohľadu zrozumiteľný a konkrétny pre občana. Rozhodnutie odporcu označil za prekvapivé, dodávajúc, že navrhovateľ nemal možnosť adekvátnej zákonnej reakcie, čím boli opomenuté jeho procesné práva. V závere odvolania uviedol, že ohľadom dôvodov podaných opravných prostriedkov v plnom rozsahu

zotrúva na podaných písomných stanoviskách a prednese na pojednávaní.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. októbra 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým správny orgán zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkom konania - spoločnosťou L. M. FINANC, s.r.o., za konateľa ktorej konal ako opatrovník Y. S., ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím správny orgán rozhodoval o vklade vlastníckeho práva do katastra na základe kúpnej zmluvy.

Podľa § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v prepísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Podľa § 22 ods. 1, 2, 4 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu. Na katastrálne konanie je príslušná správa katastra, v ktorej územnom obvode sa nachádza nehnuteľnosť. V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní (Správny poriadok), ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 3, 4 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločností, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v preskúmvanej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver a preto jeho rozhodnutie je skutkovo a právne správne, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ preskúmvané rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvy je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

Okresný úrad preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či súd dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca zveril do právomoci okresnému úradu v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe zmluvy okrem splnenia ďalších zákonných podmienok skúmať aj jej platnosť. Povinnosťou okresného úradu pri posudzovaní platnosti zmluvy je v zmysle ustanovenia § 3 Správneho poriadku postupovať v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj ďalšími právnymi predpismi, ktoré sa vzťahujú na posúdenie právneho úkonu zakladajúceho vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov tohto právneho úkonu, na základe ktorého bol zmluvný záväzok zmluvných strán uzavretý.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že odporca preskúmvaným rozhodnutím podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona návrh na povolenie vkladu zamietol, nakoľko neboli splnené hmotnoprávne podmienky povolenia vkladu do katastra nehnuteľností. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v danej veci prebiehalo konanie o schválenie právneho úkonu vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27C/153/2010, do právoplatného skončenia ktorého odporca konanie prerušil s tým, že v ňom bude pokračovať s prihliadnutím na jeho výsledok. Uvedené konanie bolo skončené rozsudkom č. k. 27C/153/2010-225 zo dňa 16. februára 2012, ktorý dňa 15. marca 2012 nadobudol právoplatnosť, ktorým rozhodnutím súd neschválil právny úkon Y. S., obsiahnutý v kúpnej zmluve evidovanej u odporcu pod č. V 1055/09. V napadnutom rozhodnutí odporca ďalej uviedol, že zaslal Prezídium Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite žiadosť o oznámenie ďalšieho priebehu konania vo veci, ktorá je predbežnou otázkou ku konaniu o povolenie vkladu, pričom v odpovedi na uvedenú žiadosť sa uvádza, že v danej veci naďalej prebiehajú procesné úkony a meritórne rozhodnutie doposiaľ vydané nebolo.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je právna istota a spravodlivosť (pozri nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. I. ÚS 17/99, I. ÚS 54/02 - www.concourt.sk).

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

Z vyššie citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že v právnom štáte sa orgánu verejnej moci neponecháva na úvahu, či uplatní kompetenciu, ktorú mu priznáva ústava alebo zákon.

Preto je povinnosťou každého orgánu verejnej moci konať, uplatniť svoju kompetenciu vždy, v celom rozsahu a včas.

Katastrálny zákon v právnej norme § 4 ods. 1 ustanovuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra.

Inštitút vkladu je založený na základe konštitutívnosti, čo znamená, že zmluvné vecné práva k nehnuteľnostiam vznikajú, menia sa a zanikajú vkladom do katastra.

Okresný úrad je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jeho kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam. Na konanie o povolenie vkladu je miestne príslušný ten okresný úrad, v ktorého obvode sa nachádza nehnuteľnosť.

Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladmo prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť.

V priebehu vkladového konania okresný úrad ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú príkladmo uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovenia § 42 ods. 1, 2 a 3 uvedeného zákona.

To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom okresný úrad ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona a § 42 ods. 1, 2 a 3 posudzuje všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

Správny orgán v danej veci správne zamerá svoju pozornosť pri posudzovaní všetkých zákonných náležitostí predloženej zmluvy, či sú splnené zákonné podmienky povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe tejto zmluvy.

Podľa § 28 Občianskeho zákonníka, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci kúpnu zmluvu nebolo možné považovať za vkladu schopnú listinu v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Absencia splnenia zákonnej podmienky v zmysle § 28 Občianskeho zákonníka, teda existencia právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým tento neschválil úkon opatrovníka, jednoznačne vedie k záveru o absolútnej neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Okresný úrad ako príslušný správny orgán na rozhodnutie z uvedených dôvodov správne postupoval, keď po zistení uvedeného nedostatku, naň prihliadol a návrh na vklad vlastníckeho práva na základe takto predloženej zmluvy podľa § 31 ods. 1, 3 katastrálneho zákona zamietol.

Za opodstatnenú nie je možné považovať ani námietku navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie odporcu je nepreskúmateľné, keď tento rozhodnutie vydal ešte pred skončením konania vedeným Prezidiom Policajného zboru, Úradom boja proti organizovanej kriminalite. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že v prípade predloženej kúpnej zmluvy ide o absolútne neplatný právny úkon v dôsledku nedostatku schválenia právneho úkonu opatrovníka súdom, teda mu chýba podstatná náležitosť vyžadovaná zákonom pod sankciou neplatnosti. Absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona (ex lege) a súd (alebo iný štátny orgán) na ňu prihliada aj bez návrhu. Absolútnu neplatnosť nie je možné napraviť dodatočným schválením a nemôže byť konvalidovaná ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. Preto odvolací súd konštatuje, že odporca nepochybil, keď vydal rozhodnutie pred

skončením konania prebiehajúceho na Prezídiu Policajného zboru, Úrade boja proti organizovanej kriminalite.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ Krajský súd v Trnave rozhodnutie odporcu potvrdil z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie je vecne a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade s katastrálnym zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, nakoľko podľa § 250k ods. 1 O.s.p. možno náhradu trov konania priznať len úspešnému navrhovateľovi, ktorý však v odvolacom konaní úspešný nebol. Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému odporcovi, resp. účastníkom konania by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za súčasnej právnej úpravy nemožno od navrhovateľa spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté účastníkovi, hoci jeho účasť na konaní sám ovplyvniť nemohol.

S účinnosťou od 01. októbra 2013 došlo zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov k zrušeniu správ katastra (§ 8 písm. e/), pričom ich právomoc prešla na okresné úrady (§ 9 ods. 11, 12; § 9 ods. 16).

Preto, hoci napadnuté rozhodnutie vydala ešte Správa katastra Trnava, už krajský súd ako s odporcom riadne konal a správne uviedol v záhlaví svojho rozsudku ako odporcu od 01. októbra 2013 Okresný úrad Trnava.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.